

ma ei mõista veel täna pääto sedda õnne, lubdas illoga nende saanast peasin."

"Se olli tõeste suur õn," ütles Reinowadder : et teie miso assemel need wopud saite, teil on tugewamad pihha soned ja laiemad kannikad kui miinul; miina ei olesks jõudnud ni palju kannetada. Teie näate isse, meie ei wõinud mõllemad laewust peasta, üks piddi wangi jama; teie olete tugewam kui miina, õiguse pärrast jäi rassem koorma ossa teie peale. Sest õppige tullesse acale tarkust; ärge uskuge ni fergelt igga tühja juttu, sest Ma ilm on läis pettust."

"Jah, se sõna on tõesti!" ütles hunt. "Mis tunnismehhi meil siin pikemalt tarwis? Ükskella jaas Ma peal ei olle mulle ni palju tülli ja kahju teinud, kui Reinowadder rebbane. Tahhan teile siin weel ühhe tülli räkida. Meie ollime üksford Pohla maal, tagga Wõrro linna, Muina mäe ligidal, kus üks süggaw kobas olli. Tema pallus mind pettisel kombel kopasse puggeda, miina läksin ja leidsin ellusa põrguliste peffa koopa põhjas, kust sure wae waga peasin."

Reinowadder kostis: Mis pörase lortti se on, kellest kezi arro ei saa. Se assi juhtus nõnda. Meie ollime teed käies Pohla maal, leidsime kogemata ühhe koopa. Kriimsilm olli nälgas otsego pool aiglane ja meie ei teadnud wõeral kohhal keddagi tuttawad egga sõbra. Miina ütlesin: ehk wõib kopas keddagi ellesat olla, kust toitu leiame; tema pallus

mind wõtama minna ja jäi isse koopa sühhu otama. Miina puggesin sisse. Pikka pimedat teet eddasi käies, läksid ihbularwad mul irmo pärrast püsti, süiski tungisin eddasi. Mitte tuhhat õbbe rubla eest ei tahhaks ma teiskorda ni sugust ehmatust tundma sada, mis seal mulle juhtus. Koopa põhjas leidsin sure peffa täie kolletaid kasniwarki ellajaid; wana emä näis ellus kurrat isse ollema! Laiad suud ollid kolletaid ambaid täis, pikkad terrawad küned käppade ja jalgade külles, pikkad sabbad, kehhad süüsi mustad kui muttid. Emä ja wanemad poead ollid liggi hundi surused, noremad nattuise piisemad, kõik wägga kolledad. Miina mõtlesin: kuis wõiksin siit peasta? Range aias tahtis mul niina otsast wõtra. Meid olli palju, miina üksi; kawwalus üksi wõis mind peasta. Ehk nad kül wõeriti silmi miso peale wahtisid,

